

S. I. ALLILUJEV

OBUHOVIN TEHTAALLA

Kuulin ensi kerran Vladimir Iljitšistä huomattavalta marxilaiselta vallankumousmieheltä V. K. Kurnatovskilta, joka saapui 1900 Tiflisiin karkotuksesta Jenisein seuduille, missä hän tapasi Leniniä, joka oli myös ollut karkotuksessa. Paljon sain V. I. Leninistä tietää 1903 Bakussa V. A. Selgunovilta. Mutta ensi kerran näin Leniniä huhtikuussa 1917, kun hän palattuaan Venäjälle puhui joukkokokouksessa Suomen aseman edustalla panssariauton kannelta.

Pietarin proletariaatti, vallankumouksellisesti ajattelevat matruusit ja sotamiehet tervehtivät riemulla Vladimir Iljitš Leniniä. Hän piti kokoontuneille puheen, jota on mahdoton unohtaa. Lenin kutsui kaupunkien ja maaseudun työtätekeviä liittymään yhteen, kutsui työläisiä taisteluun iänikuista vihollistaan — porvaristoa vastaan ja varoitti, että on voitettava tavattoman suuria vaikeuksia.

Toisen kerran kuulin Vladimir Iljitšin puhuvan kohta sen jälkeen Obuhovin tehtaalla. Kaikenkarvaiset luokkasovittelijat harjoittivat voimaperäistä agitaatiota tämän tehtaan eräiden työosastojen työläisten keskuudessa ja muun muassa tykkipajassa. He syytivät parjaavia syytöksiä bolševikkeja ja Leniniä vastaan kehottaen työläisiä lähtemään kadulle ja osoittamaan vihamielisen suhtautumisensa bolševismiin.

Vladimir Iljitš saapui tehtaalle paljastaakseen työläisjoukoille menševikkien ja eserrien petturipolitiikan. Tykkipajaan hän meni ennen sovittua aikaa.

Päivävuoroissa ei työ vielä ollut päättynyt, ja väkeä oli alussa vähän.

Tämän työosaston eräässä nurkassa oli pieni kaidepuilla varustettu puhujakoroke. Vladimir Iljitšin luo kokoontui ryhmä obuhovilaisia. Hän istuutui porrasaskelmalle puhujakorokkeen luo ja otti takin taskusta pienen sanomalehtipaperikäärön, jossa

oli pala voilla voideltua ruisleipää. Vaihtaen lyhyitä lauseita keskustelukumppaniensa kanssa Lenin söi hyvällä ruokahalulla leipää, juoden päälle teetä, jota oli tuonut lasillisen eräs meidän tovereistamme.

Kohta työkkipajan suureen halliin alkoi sankkana joukkona virrata avoimista ovista muiden työosastojen työläisiä. Vladimir Iljitš nousi puhujakorokkeelle ja oli ehtinyt sanoa muutaman sanan, kun alkoi kuulua äänekkäitä vihamielisiä huutoja. Menševikkien ja eserrien nostaman melun seasta ei voinut kuulla mitään.

V. I. Lenin odotti rauhallisesti kiihkon tyyntymistä. Menševikit pitivät edelleenkin mahdotonta melua, mutta muutamia erittäin äänekkäitä kirkujia työläiset taluttivat ulos. Useimmat työläiset osoittivat yhä suurempaa kärsimättömyyttä. He tahtoiivat saada pikemmin kuulla Leniniä. Huutajia varoitettiin: „Kuka käy häiritsemään, heitämme ulos”.

Vihdoin saatiin palautetuksi hiljaisuus, ja Vladimir Iljitš alkoi puhua. Hänen rauhallinen äänensä, yksinkertaiset, vakuuttavat ja ymmärrettävät sanansa tekivät kuulijakuntaan ihmeellisen vaikutuksen.

V. I. Leninin esiintymisellä Obuhovin tehtaalla, jota pidettiin opportunistien linnakkeena, oli valtava vaikutus joukkoihin. Menševikkien ja eserrien vaikutus obuhovilaisten keskuudessa huomattavasti väheni. Työläiset vähitellen loittoivat luokkasovittelijoista ja kuuntelivat yhä enemmän bolševikkeja, jotka kutsuivat heitä taisteluun porvaristoa vastaan.

